

ה"ת 39378/08/22 - בלה קוסמטיקס נגד מדינת ישראל 2. אלון אלבז

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 39378-08-22 מדינת ישראל נ' אלבז
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט גיל גבאי
מבקשת
נגד
משיבים
מעמד. כינוי צד ג'
בלה קוסמטיקס
1. מדינת ישראל 2. אלון אלבז

החלטה

בפניי בקשה להשבת כספים תפוסים מכוח סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה") וכן סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000.

כנגד המשיב 2 מתנהלת חקירה שטיבה המדויק לא יפורט על מנת שלא לשבשה.

במסגרת זו הוצא ביום 22.2.22 צו הקפאה בצ"א 49188-02-22 כנגד המשיב 2 וחברת מאגד נטפיי בע"מ ביחס לכל גוף שבו המעורבים הנ"ל הם בעלים, בעלים משותף, מורשה חתימה, מיופה כח, נהנה, בעל שליטה או אפוטרופוס.

הצו הופנה לתאגידים בנקאיים, מוסדות פיננסיים חברות אשראי וכיו"ב.

בין יתר נכסים בשווי עשרות מיליוני ₪, נתפסו בחברת כ.א.ל. כספים בסכום כולל של כ- 17,000,000 ₪ (ראה פרוטוקול הדיון מיום 28.11.22, עמ' 5, ש' 24) אשר היו אמורים להיות מועברים לחברת "פלטינום שירותים פיננסיים (מימון וסליקה) בע"מ" (להלן: "החברה"), העוסקת בתחום המימון וניהול שוברי אשראי וסליקה, באמצעות פעילות לניכיון ומימון עסקאות של כרטיסי חיוב, ואשר בבעלותו של המשיב 2.

סכום זה הועבר על ידי חברת כאל לידי המשיבה 1 ומוחזק על ידה (ראה עמ' 1, ש' 30 בפרוטוקול 15.9.22)

בנוסף לטענת המשיב 2 מעוכבים בידי חברת כאל סך כ- 4,000,000 ₪ נוספים (ראה עמ' 4, ש' 14 לפרוטוקול מיום 8.11.22).

ביום 17.8.22 הוגשה בקשת המשיבה 1 להארכת תוקף התפיסה למשך 180 ימים נוספים.

ביום 15.9.22 ניתנה בהסכמת המשיב 2 החלטה על הארכת התפיסה כמבוקש (עמ' 2 ש' 15 בפרוטוקול הדיון מיום 15.9.22).

ביום 5.9.22 פנתה המבקשת בבקשה לאפשר לה לעיין בתיק ובהמשך ביום 18.9.22 הגישה בקשה להשבת כספים תפוסים.

נטען בבקשה כי המבקשת הינה בעלת עסק המתמחה בתחום הקוסמטיקה. במהלך שנת 2019 נחתם חוזה התקשרות בין המבקשת לבין החברה.

המבקשת סלקה עסקאות באמצעות כרטיסי חיוב בבית העסק שבבעלותה, **במהלך חודש יולי 2022 עסקאות בסך כולל של 195,338 ₪**. אותם הייתה המבקשת אמורה לקבל ביום 03.08.2022.

המבקשת ביקשה לקבל את הכספים המגיעים לה, טענה כי המשך החזקתם במשך תקופה ארוכה של למעלה מ-4 חודשים הביאה אותה לסף התמוטטות כלכלית בהתחשב בסכום הגבוה המדובר אשר חייב אותה לקחת הלוואות בריבית גבוהה לשם המשך מימון פעילותה ועמידה בהתחייבותיה.

המבקשת אף פתחה בהליך אזרחי בו ניתן צו עיקול זמני על נכסי החברה והמשיב 2 לטובת המבקשת. אף על פי כן, לא עלה בידי המבקשת לקבל כספים המגיעים לה, מאחר ולא נותרו בידי המשיב 2 והחברה כספים הניתנים לעיקול, שכן הכספים תפוסים בידי היחידה החוקרת (סעיפים 8-10 לבקשה).

המשיבים התבקשו למסור תגובתם לבקשה.

המשיב 2 מסר כי אין לו התנגדות לבקשה. ראה התגובה מיום 3.10.22.

המשיבה 1, משטרת ישראל (להלן: "המשיבה") התנגדה לבקשה. ראה תגובתה מיום 28.9.22.

המשיבה אינה חולקת על כך שהמבקשת היא צד ג' תמים, שאינו קשור לעבירות בהן נחשד המבקש, כי העסקאות להן טענה אכן בוצעו וכי הכספים המדוברים היו אמורים להיות מועברים לה (ראה פרוטוקול הדיון מיום 28.11.22, עמ' 5, ש' 11-13).

לטעמה של המשיבה 1, ניכר כי המבקשת לא גיבשה זכות קניינית ספציפית וישירה ברכוש התפוס, ובנוסף הגם שקיים חוב של המשיב 2 כלפי המבקשת, יהא זה אבסורדי לאפשר למשיב 2 לשלם את חובו מהכספים שהשיג שלא כדין ומכאן לא שייכים לו כלל, ויש להחזירם לציבור (סעיף 7-8 בתגובה מיום 14.11.22).

המשיבה 1 הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון לפיה מקום שלנאשם חוב כספי כלפי צד שלישי אך אותו צד שלישי לא קנה לו זכות קניינית בנכס מסוים של הנאשם, הדרך הנכונה לעשות כן היא על ידי הגשת תביעה אזרחית. כאשר אין מדובר בבעל זכות קניינית או מעין קניינית, אין רלוונטיות לשאלת תום לבו של צד ג'. תום לבו של צד ג' אינו

יכול להוביל לכך שבמסגרת נכסי החייב, ממנה יכולים נושיו להיפרע, יכלול רכוש שזכותו של החייב פגומה בו מיסודה בשל כך שהושגה בעבירה (בש"פ 6817/07 מ"י נ' סיטבון. להלן: עניין סיטבון).

כן הפנתה לרע"פ 6709/15 **דנה שירותי נמל נ' מ"י** (להלן: עניין דנה) לגבי הצורך בהעדפת האינטרס הציבורי על פני צד ג' תמים שלא גיבש זכות קניינית ברכוש.

המשיבה 1 טענה גם כי קבלת הבקשה תוביל לכך שנושים נוספים של המבקש יפנו בבקשה לפרוע את חובות המבקש כלפיהם מן הרכוש התפוס.

לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובות, בטיעוני הצדדים, בפרוטוקולים ובפסיקה מצאתי כי יש לקבל את הבקשה ולהורות למשיבה 1 להעביר לידי המבקשת סכום של ₪ 195,338 מתוך הכספים התפוסים בידה ומוחזקים בחשבון בנק של המשטרה.

עניינה של המבקשת הוא שונה ומצריך התייחסות אחרת מזו לה טענה המשיבה והפסיקה עליה הסתמכה.

המשיב 2 והחברות שבבעלותו שימשו מסלקה לכרטיסי אשראי.

לפי החשד בוצעה סליקה שהייתה לא לגיטימית שאת טיבה לא אפרט על מנת שלא לפגוע בחקירה, אך בצדה התנהלה גם סליקה לגיטימית, כמו בעניינה של המבקשת כמפורט לעיל.

בדיון שהתקיים בפניי ביום 21.7.22 בצ"א 49188-02-22 טען ב"כ המשיבה:

"לשאלת בית המשפט איזה סכום של כסף תפוס, אני משיב בערך 17 מיליון שקלים. מתוכם הסכום לפי החשד מקורו בעבירה, אני משיב שכל הכספים. כל הכספים שנתפסו להבנתנו לא רק שתפסנו את הכסף מכוח צו הלבנת הון אלא פיזית הם כספי עבירה. **ייתכן ויש סכומים מזעריים אולי של אלפי שקלים או עשרות אלפי שקלים שהם של סליקה לגיטימית אבל לא נוכל להפריד.** מה גם שאלון אלבז טען בפני שאת רוב החובות שלו כלפי החברות הוא סגר מהלוואות שהוא לקח. הכספים מאותם חברות הוא טוען שסגר מהלוואות שהוא לקח. הוא טוען שהוא סגר. זו הייתה החלטה שלו לקחת הלוואות. יש פסיקה שאומרת שצדדי ג' שלישיים הם לא קודמים מחילוט המדינה. כרגע אני לא יכול להפריד. לשאלת בית המשפט אם יש לו פירוט של ה- 17 מיליון שקלים אני משיב שכדי להסביר את הכספים אני מציג לבית המשפט עוד מספר עדויות. אני מבקש להוסיף דבר נוסף, אם מדובר בבקשה להשבת תפוסים לצדדי ג' הבקשה צריכה לבוא מאותם צדדי ג' ולא מהחברה החשודה" (עמ' 3, ש' 2-11).

טענות אלו נטענו בפניי בעניין אחר שקדם להגשת הבקשה שהוגשה על ידי המבקשת.

נראה כי לאחר שהוגשה הבקשה על ידי המבקשת ונערך בירור מעמיק יותר הוברר כי הסליקה הלגיטימית אינה בהיקף של אלפי או עשרות אלפי שקלים בלבד, אלא מגיעה כדי קרוב ל- 200,000 ₪ בעניינה של המבקשת בלבד.

משמעות הדברים היא כי בתוך כלל הכספים שנתפסו על ידי המשיבה 1 בחברת כאל, בהכרח מצויים כספים ששולמו על ידי לקוחותיה של המבקשת והיו אמורים להגיע לידיה.

סעיף ההגדרות בחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986 מגדיר כרטיס אשראי, כרטיס בנק, כרטיס חיוב וכרטיס תשלום. המשותף לכולם הוא שימוש בלוחית או חפץ אחר לרכישת נכסים מאת הספק ללא תשלום מיידי של התמורה או בדרך חיוב חשבון הבנק של הלקוח או בדרך של צבירת ערך כספי על ידי טעינה חוזרת.

המבקשת היא הספק. הלקוחות הם אלו שרכשו נכסים מאת המבקשת והתשלום עבורם משולם על ידי חיוב חשבון הבנק שלהם או ערך צבור בכרטיס וכיו"ב.

המשיב 2 והחברות בבעלותו שימשו כחברת סליקה. הכספים התפוסים אינם רכושם, אלא הם בגדר "צינור" שדרכו היו אמורים לעבור כספים מאת הלקוחות לידי המבקשת, היא הספק.

אין בידי לקבל טענת המשיבה 1 כי "יהא זה אבסורדי לאפשר לו לשלם את חובו מהכספים שהשיג שלא כדין ומכאן לא שייכים לו כלל, ויש להחזירם לציבור (סעיף 7-8 בתגובה מיום 14.11.22)" משהוברר כי מדובר בעסקאות לגיטימיות שביצעה המבקשת, אין מדובר ברכושו ואין מדובר בכספים שהושגו שלא כדין.

הפסיקה אליה הפנתה המשיבה אינה רלוונטית לעניינה של המבקשת.

בעניין סיטבון נדון עניינם של כספים אשר נתפסו אצל בחברה אשר הייתה חלק מאשכול חברות שהיו בבעלות אחרים שכנגד כולם כאחד, כולל אותה חברה, הוגש כתב אישום בו יוחסו להם עבירות שונות וחמורות לרבות עבירות על חוק הלבנת הון.

בענייננו, הכספים נתפסו אצל חברת כאל, שאינה חשודה במעורבות בעבירות, מקורם ידוע והוא עסקאות לגיטימיות, וניתן לעשות אבחנה ברורה בינם לבין כספים אחרים החשודים ככאלה שהגיעו מעסקאות שאינן לגיטימיות.

התפיסה נועדה לאפשר חילוט עתידי ככל שהמשיב 2 יורשע בעבירות על חוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000. סעיף 21 לחוק קובע:

חילוט רכוש בהליך פלילי

21. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכושו של הנידון בשווי של רכוש שהוא -

(1) רכוש שנעברה בו העבירה, וכן רכוש ששימש לביצוע העבירה, שאיפשר את ביצועה או שיועד לכך;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

(ב) לענין סעיף זה, "רכושו של הנידון" - כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו.

לטעמי, כספים שנתפסו בחזקת חברת כאל אינם עונים על הגדרת רכוש של המשיב 2 כיוון שלא היו בחזקתו או בחשבונו וגם לא היו בשליטתו אלא בשליטת חברת כאל שאינה סרה למרותו, ולפיכך לא ניתן יהיה לבקש חילוטם ככל שהם נוגעים לסכומי כסף שהיו אמורים להגיע למבקשת.

נתתי דעתי גם לטענה כי היענות לבקשה תוביל לכך שנושים נוספים של המבקש יפנו בבקשה לפרוע את חובות המבקש כלפיהם מן הרכוש התפוס. אזכיר בהקשר זה הצהרת ב"כ המשיבה כי רק חלק מזערי מתוך הכספים התפוסים נוגע לסליקה לגיטימית. במידה ותוגשנה בקשות בעניין ייבחן כל מקרה לגופו.

סיכומי של דבר, באיזון בין אינטרס המדינה להבטיח אפשרות חילוט עתידי לבין הפגיעה הקשה בקניינה של המבקשת תמת הלב ביחס לכספים שהגיעו לה מעסקאות לגיטימיות, אשר הוחזקו בידי צד ג' שאינו קשור בביצוע העבירות, באופן שניתן לבצע אבחנה ברורה בינם לבין כספים אחרים שהם כספים שהושגו בעבירה - גוברת זכותה של המבקשת.

בנסיבות אלה מצאתי להורות למשיבה להעביר לידי המבקשת סך 195,338 ₪. ככל שסכומים אלו צברו ריבית ו/או הצמדה בעת שהיו מופקדים בחשבון הבנק של המשטרה - יועברו גם אלה לידי המבקשת.

על מנת לאפשר למבקשת לערור כנגד החלטה זו, תיכנס החלטתי לתוקף ביום 8.12.22 בשעה 12:00. ככל שיוגש ערר עד מועד זה, יעוכב ביצוע החלטתי עד להחלטה סופית בערר.

ניתנה היום, ט' כסלו תשפ"ג, 03 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.